

בש"פ 5972/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5972/20

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
בשבתו כבית משפט לנוער בעמ"י 50348-08-20 מיום
25.8.2020 שניתנה על ידי כבוד השופט י' ליבדרו

בשם המבקש: עו"ד ליאור שביט; עו"ד שני אסייג דיין דרי

החלטה

1. מונחת לפני בקשת רשות ערר, על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (עמ"י 50348-08-20, מתאריך 25.8.2020, כבוד השופט י' ליבדרו), שהורה על מעצרו של המבקש עד לתאריך 27.8.2020 בשעה 13:00. בכך

עמוד 1

קיבל את ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום באשקלון (מ"י 48887-08-20 מיום 24.8.2020, כבוד השופט ס' כהן) שהורה על שחרורו של המבקש למעצר בית בבית הוריו. ברקע - חשד כי המבקש, קטין כבן 17.5, ביצע עבירות של אינוס וקשירת קשר לביצוע פשע ביחס לאנוס קבוצתי.

לנוכח סד הזמנים - הבקשה הגיעה לשולחני היום, בעוד שהדיון ופיקעת המעצר בהעדר החלטה אחרת חלים בעוד פחות מ-24 שעות - ובנסיבות הסוגיות שהועלו בבקשה, מצאתי לנכון לקצר.

2. המבקש מצוי במעצר מכוח החלטתו של בית המשפט המחוזי, שהיא מושא ההליך הנוכחי. לו היה עולה כי המבקש מוחזק כעת במעצר לא חוקי או חסר בסיס בדין, נכון היה לשקול קביעת דיון לגוף הדברים. ברם, וכפי שנראה, זה אינו המקרה.

בית המשפט המחוזי התייחס לטענות השונות שהועלתה ההגנה. ראשית, אין טענה כי החלטת בית משפט המחוזי גרמה למעצר לא חוקי, אלא היא ניתנה כדין. בית המשפט המחוזי בחן את המקרה, נתן את דעתו לחשדות השונים ולא שלל את הצורך בהמשך חקירה בעוד המבקש מצוי במעצר, גם כדי למנוע שיבוש הליכים. אין מחלוקת כי המקרה חמור ומורכב. אשר לטענה כי טרם שחרורו של המבקש בידי בית משפט השלום הוא הוחזק לזמן קצר במעצר בלתי חוקי - בית המשפט המחוזי לא קיבל הנחה זו, ונראה כי על מנת להכריע בה יידרש בירור עובדתי שאין זו המסגרת לעשותו. בכל מקרה, בית משפט קמא ציין כי אף אם היה מדובר במעצר לא חוקי לתקופה קצרה, הדבר אינו מוביל לשחרור המבקש באופן אוטומטי, אלא מדובר בשיקול אחד מבין כמה שעל בית המשפט לקחת בחשבון. כך גם אין בשחרור המבקש בידי בית משפט השלום כדי למנוע מבית המשפט המחוזי להגיע להחלטה אחרת, וגם לבדוק באופן עצמאי את הראיות ואת עילת המעצר. נהפוך הוא - זה תפקידו. אף החלטתו של בית המשפט המחוזי שלא לעכב את ביצוע ההחלטה, הינה החלטה שנתונה לשיקול דעתו, ומסקנתו נומקה בצורה עניינית.

3. אשר למבקש, עולה כי בית המשפט היה מודע להיותו קטין, וגם לכך שבשלב מסוים סייע למתלוננת והחל לשתף פעולה באופן ממשי עם היחידה החוקרת. עם זאת, צדק בית המשפט המחוזי בהתייחסו לעבירה בכללותה, תוך בחינת הקשר של המבקש לאירוע, על פי אמת המידה הראייתית הנדרשת במעצר לצורך חקירה שמצויה בשלבים ראשונים.

מבלי לקבוע מסמרות בעניין - אם נפלו פגמים מסוימים מבחינת זמן החזקת המבקש במעצר שלא על פי דין לתקופה קצרה, ראוי כי העניין יבדק על ידי הפרקליטות והמשטרה, כדי למנוע הישנותם של מקרים כאלה. ברם, אני קובע עמדה ביחס לנסיבות המקרה, וכאמור - המסגרת כעת היא השאלה האם טעה בית המשפט המחוזי בהחלטתו לעצור את המבקש למספר ימים נוספים. בעניין זה הפעיל בית המשפט המחוזי את שיקול דעתו, שקל שיקולים שונים, ולא ראיתי כי עניין זה מצדיק מתן רשות ערר.

4. הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ו' באלול התש"ף (26.8.2020).

עמוד 2

ש ו פ ט
